

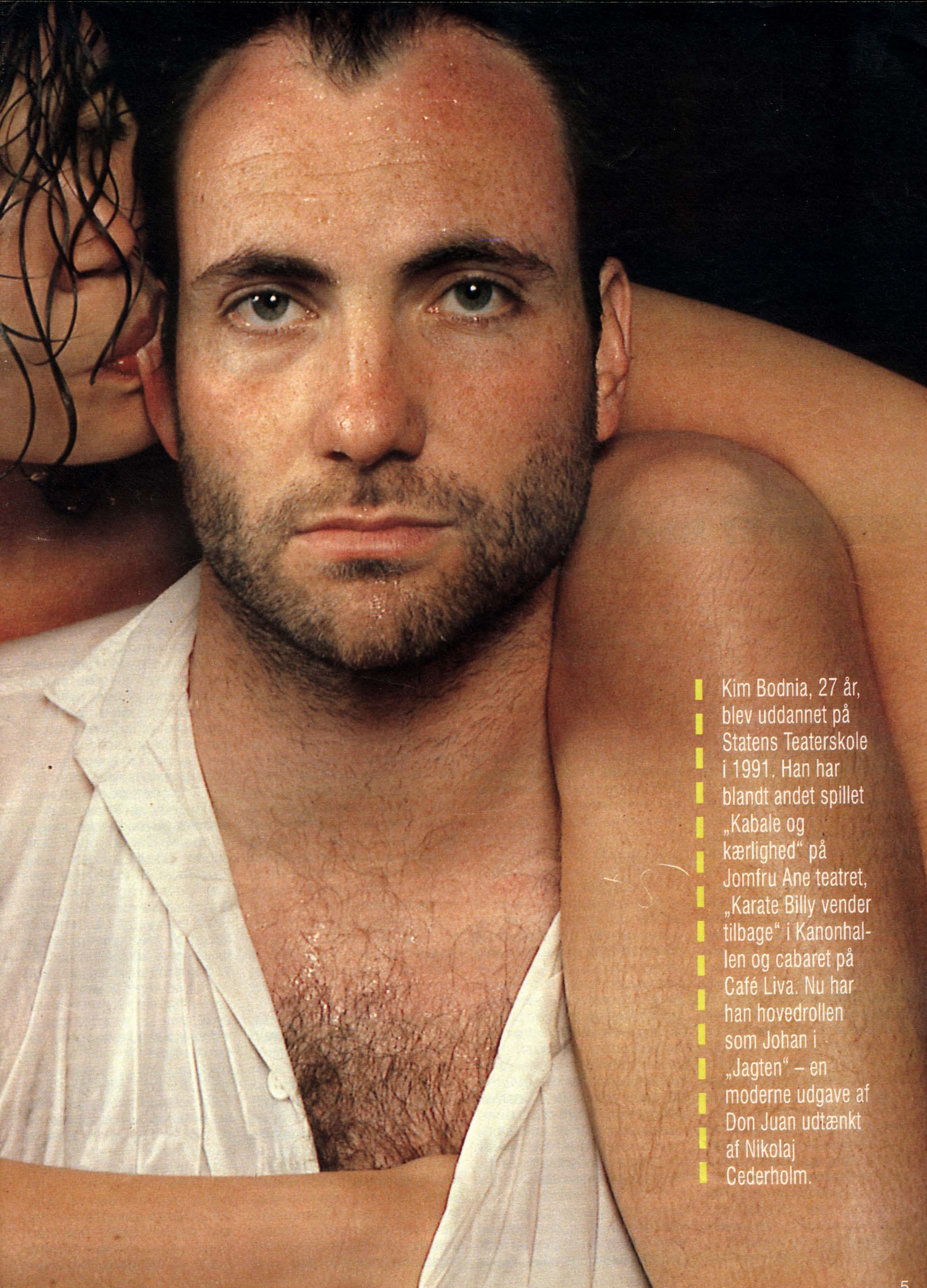

EN **DON JUAN** I HVILE

Det er ikke spor svært at smide bukserne på scenen, det er langt mere afslørende at skulle vise sorg og smerte, mener den 27-årige skuespiller Kim Bodnia. I næste uge blottet han begge sider af sig selv i rollen som Johan, en moderne Don Juan på nedtur. Stykket, som meget apropos er kommet til at hedde „Jagten“, er det første skuespil, som har premiere på Dr. Dantes Aveny i København.

1. SCENE: Han kommer gungrende ned ad trappen, for jeg når hans hoveddør. Cowboystøvler og stramme jeans på stor, stærk mand. Den sorte skjorte let åben med strategisk afsløring af et svulmende, behåret bryst. „Jeg håber, du kan lide overraskelser, for vi skal ud og køre, og du får ikke at vide hvorhen,“ siger han.

Fortsættes næste side

■ Kim Bodnia, 27 år,
■ blev uddannet på
■ Statens Teaterskole
■ i 1991. Han har
■ blandt andet spillet
■ „Kabale og
■ kærlighed“ på
■ Jomfru Ane teatret,
■ „Karate Billy vender
■ tilbage“ i Kanonhal-
■ len og cabaret på
■ Café Liva. Nu har
■ han hovedrollen
■ som Johan i
■ „Jagten“ – en
■ moderne udgave af
■ Don Juan udtænkt
■ af Nikolaj
■ Cederholm.

JEG ER ET BEHÅRET DYR

Fortsat fra forrige side

Jeg synker en gang og tænker på min mors advarsler om aldrig at gå med fremmede mænd.

På den anden side er det meningen, at manden skal interviewes, så jeg følger afventende med Kim Bodnia, hovedrolleindehaver i Dr. Dante-skuespillet „Jagten“, der er en nutidig Don Juan-fortolkning. Nikolaj Cederholm har skrevet stykket, som har premiere på Dr. Dantes Aveny i næste uge. Kim Bodnia skal spille Johan, en netop hjemvendt rigmand i et dekadent, nutidigt macho-miljø. Seksuelt fortærer han kvinder i en lind strøm. Vennernes kærester, en ung mand og tilmed en enkelt lille åndssvag pige ryger også med inden for bukselinninen.

2. SCENE: „Så er vi her“. Et ukendt sted nord for København standser Kim Bodnia bilen foran et lille hus, som ikke er hans. En arm rækker ud og lukker et vindue. Formentlig den samme arm, som sætter Mozart på gramofonen. Armens indehaver giver sig ikke til kende. Og så er det ellers op ad en hønsestige, gennem et soveværelse(!) – og ud på en terrasse. Hvor nogen har dækket bord med hvid dug og overstrøet den med roser. Og der er blafrende lys i sølv-kandela-

ber, kirsebær på fad og champagne i køler. En fræk slagterhund? Verdens sidste gentleman? En forfører i svøb? Eller en skuespiller, der virkelig lever sig ind i rollen? Vælg selv.

– Jeg håber, du drikker champagne. Skål og velkommen til det hemmelige sted. Det her hus har en god karma. Det er vigtigt, at man har hemmelige steder sammen. Det har jeg med min kæreste og med mine venner. Se, blomsterne passer til din kjole!

EN SEXET SAMFUNDSREVSER

– *Hvad er „Jagten“ for et stykke?*

– Det handler om forførelse, lidenskab. I virkeligheden kan genstandene for ens begær være hvad som helst. Johan begærer kvinder. Meget forskellige kvinder. I gamle dage var en Don Juan en revolutionær person. En samfundsrevser. Som brød religion og moral ved at være sammen med flere damer uden at være gift med dem. Johan er også en revolutionær person, idet han hele tiden følger sin lyst. Der er ikke mange mennesker, der forfølger det vanvid, der ligger i lyst, i sygeligt begær. Han forelsker sig hele tiden – men i hvad? Kvinder er gåder. Opgaver, der skal løses.

Men hans lyst til dem kommer til at ødelægge meget inden i ham selv.

Er du selv lidt af en Don Juan?

– Nu har jeg jo en kæreste, så jeg er en Don Juan i hvile. Jeg har ikke været på diskotek, jeg ved ikke hvor længe. Men jeg omgås kvinder i hverdagen, og når jeg ser en smuk kvinde på gaden, er der klart en fornemmelse i min krop. Et dyr, der tænder. Man kan ikke melde sig ud, fordi man lever i et fast forhold. Men man kan blokere. Begære kvinder og være en gentleman kan man jo altid. Ja, jeg opfatter mig klart som en gentleman.

DYRISKE DRIFTER

– *Hvad er det for en positiv kraft, du mener findes i den mandetype, du repræsenterer?*

– Det er drifter. Det er dyret. Mandens instinkter. Dyrrets drifter. Har man ikke dem, er der ikke meget tilbage. Du er en kvinde, og jeg er en mand. Vi er gudskelov modsatte. Men det betyder ikke, at vi skal holde os til de gamle normer. Vi udvikler os jo. For mig er selve kvinden smuk, fordi hun er så anderledes end mig. Hun tænker anderledes, har nogle smukkere dele end mænd. Og det er klart – var jeg ikke mere interesseret i kvinder end i mit

eget køn, så ville jeg ikke være en Don...

– *Stykket kan virke provokerende – også på dig?*

– Ja, for søren. Mange af replikkerne og de mennesker, som findes i figurerne, er provokerende. Noget af det overskrider mine grænser. Men blufærdigheden arbejder man med 24 timer i døgnet, og man overskrider sine egne grænser hele tiden. Det er så følsomt at stå på scenen. Som at klæde sig af over for de mennesker, der er i rummet. Det gør ondt. Uanset om jeg skal kysse en eller bare have en følelse på scenen – det er også blufærdighed at skulle være ked af det. Hvor mange af os tør være kede af det, mens andre mennesker ser på? Vi har hele tiden smukke ting at tage på for at dække over, hvordan vi har det. Johan dækker også over sin smerte, men til sidst er der ikke længere noget at skjule.

DEN STØRSTE BLOTTELSE

– *Du tænker aldrig: „Åh nej, nu skal jeg smide bukserne på scenen og spille intense sex-scener?“*

– Nej, hvis jeg skal ind og forstå Johan, så kommer det helt af sig selv. Der er ting, der er langt farligere for mig end det seksuelle. Det med sorgen og den indre smerte. Det er så blottende. Det er ik-

ke blottende at være sammen med en kvinde, for det er jeg jo så tit offentligt. Men at blotte min psyke, det er det svære. Der er nætter, hvor jeg ikke sover. Det er noget med at blotte det mandlige, når man samtidig ligger nede på jorden. Don Juans nedtur er for mig nok den allerstørste blottelse, og det, jeg reagerer mest på – for hvem ønsker sig flere timers nedtur hver aften?

– Så der er ikke meget sex tilbage i dig efter den forestilling?

– Nej, du har ret, det er der ikke. Der sker jo tit det, at hvis man oplever en forløsning gennem figuren på scenen, så kan man tage den forløsning med sig hjem. Men så vidt jeg kan se, er der ikke meget forløsning at få med hjem efter „Jagten“. Det påvirker mig selvfølgelig. Nu er jeg så ung og ved ikke, om det er derfor. Om det er normalt at gå hjem med sådan en stor smerte. Men hvis jeg ikke havde den smerte, tror jeg ikke, jeg havde meget mere at gøre på scenen.

– Don Juan er en erobrere – er erobreren tilbage i den danske mand?

– Der er dæleme også mange erobrere blandt kvinderne. De har taget meget over. Som en af de få virkelige mænd, der er tilbage her i

verden, vil jeg sige: Vi er få, der tør være mænd. For mænd er bange for følelser, men er man det, kan man ikke være en mand. Følelserne er det fælles sprog for mand og kvinde – den eneste måde en kvinde kan lytte til og forstå en mand.

JEG – EN KVINDEELSKER

– Hvad lavede du, før du blev skuespiller?

– Jeg dyrkede sport og var sjællandsmester i atletik. Tænk engang. Men det er faktisk meget brugbart. Jeg udviklede en evne til at koncentrere mig. Men det var meget ensporet, og jeg kom til at savne kommunikation. Derfor passer teatret mig godt. Der er en dialog mellem mig og publikum. Men jeg er ikke ud af en teaterfamilie. Min mor er hjemmegående. Hun har elsket mig højt hele livet.

– Hvad synes du om Johans kvindesyn?

– Tja, jeg kommer til at tænke på, om han overhovedet har et, det tror jeg ikke. Men der er jo ingen tvivl om, at han elsker kvinder. Det er bare hans eget egotrip, der går galt. Johan kan ikke leve uden jagten. Han er en Don Juan. Vil ikke kede sig. Jeg kender en del mænd, der forfører lige så mange kvinder

som Johan – dog ikke nogen, der lægger så sygelig en lidenskab i det. Jeg har selv været på samme niveau – hooorh. Jeg er selv en Don Juan, en kvindeelsker.

FORFØR DIN ELSKEDE

– Jeg tror, det er meget vigtigt med overraskelser, selv om man har en kæreste. Jeg ved ikke noget værre end at kede sig i et forhold. Hvis parforhold skal holde, skal man aktivere hinanden. Og det gør man ikke gennem aviser og fjernsyn.

– Jeg kan godt lide at gøre tingene større, end de er. Man skal selv. Jeg går ind for forførelse og glæde i parforholdet. Den dag, jeg holder op med at forføre min kæreste, da tror jeg, at det er slut. Hun forfører også mig. Der er Don Juan fra begge sider.

– Jeg kender mange stereotype forhold, hvor de to parter kommer hjem og ved, hvad der skal ske. De tænker ikke over det, de ved det bare. De ved, at børnene skal hentes, at der skal mad på bordet. De ved, hvem der skal sidde hvor, hvad der er i fjernsynet, at de skal sove, stå op, slukke vækkeuret, stå op på vægten, børste tænder...

– De ved det hele i forvejen. Men hvorfor så leve? Hvis man ved det hele på forhånd, er der så nogen grund til at

leve? Man skal være en Don Juan i sit eget parforhold. Fandeme ja. Hvis man har fundet kvinden i sit liv, har man dæleme fundet kvinden i sit liv, og hende skal man ikke give slip på. Og man giver kun slip på hende ved at holde op med at forføre hende – for det var jo sådan, man fik fat på hende! Hvis jeg har et budskab, er det at leve, elske og bringe romantikken tilbage.

– Og med AIDS er der vel alligevel ikke længere plads til den ægte Don Juan-type?

– Nej, det er frygteligt. Der er ikke noget værre for en Don Juan end at skulle bruge kondomer hele tiden. Det begrænser mulighederne for ham at skulle afbryde legen med en handling, som ikke har noget med forførelsen at gøre. Det er nedtur, for Don Juan er et dyr, der lever efter sine drifter – og jeg har aldrig set et dyr bruge kondom.

– Er du selv et dyr?

– Ja, det er jeg da i høj grad. Jeg har altid syntes, jeg var et dyr. Jeg har jo også så meget hå på kroppen.

3. SCENE: Champagnen er drukket, kirsebærrene er spist, pladen er gået i hak, blomsterne hænger lidt vemodigt med hovedet, og bilen vender næsen mod København. En ægte Don Juan følger altid kvinder helt hjem... □